

„Som taká šťastná, po takých šatách som dlho túžila. A moja zbierka! Má ďalší malý poklad.“

„Čo budeš robiť s toľkými šatami?“ vyzvedám.

„Budem ich predsa mať! Budem ich nosiť pri rôznych príležitostiach, môj manžel dosiahol isté postavenie, a tak ho MUSÍM reprezentovať. Nech všetci vidia, akú má KRÁSNU manželku. Na večierkoch, kokteiloch a recepciách, tie šaty sa na to úplne hodia.“

„A keď príberieš?“

Predstavujem si pribratú Pipi v šatách, ktoré práve kúpila. Predstavujem si, ako špeky rozťahujú zips a na tučnom bruchu sedia ako pneumatika.

Zhrozene zhíkne: „Ja? Nikdy! Nikdy nebudem ako tie zanedbané tučné ženy, pretože budem na sebe vždy pracovať!“ Zatrúbi na škodovku, ktorú by týmto autom pokojne dokázala rozbiť na cimp campr. „Nikdy nebudem pobeťovať po dome vo vyťahovaných teplákoch, nikdy nebudem mať olámané nechty. Vždy budem skvele vyzeráť! Za každú cenu, nakoniec, môj manžel na to má.“

Svieti červená a ona poklepkáva prstíčkmi po prístrojovej doske. Asi rozmýšľa. Ako byť stále krásna a štíhla, aby sa vopchala do svojich po-

kladov. Aby mohla **REPREZENTOVAŤ!** Po uliciach sa náhlia ľudia. Vianoce pomaly udávajú tempo čižmám, topánkam a ľahkým teniskám. Zrýchľujú dni. Nekompromisne vŕhajú mužov a ženy do obchodov nakupovať, nakupovať a znova nakupovať. Do zbláznenia nakupovať. Toto je ozajstná daň za sviatky pokoja. Premenili sme ich na naháňačku ako z grotesky.